

వెంకప్ప మేష్టారు

పి. జి. స్వామి

చింతలూరు బోధ యెలిమెంటరీ స్కూలు కౌంపౌండులో, వుదయం ఆరున్నర గంటలకి, అయిదు మొదలు పదేళ్ళవరకూ వయస్సుగల ఆడ పిల్లలూ మగపిల్లలూ సుమారు యాభైమంది చేరి ఆటలాడుకుంటున్నారు. ఆ సమయంలో గేటు తెరిచి వెంకప్ప మేస్తారు వచ్చారు. పిల్లల ఆటలూ పాటలూ ఆగి పోయాయి. అతడు సన్నగా పొడవుగా వుంటాడు. పూర్వపు ఫేషనులో పవకను పిలకా, ముందున క్రాసింగు తలను రాగానే, 'వోరే! గవిరేనూ, సుబ్బా! వెళ్లరా! మొక్కలకి గొప్పతవ్వి, నీళ్లు తోడి పొయ్యిడం మానీనీ గెంతుతున్నారా? మీరు పాడవవమే కాకుండా తిక్కిన పిల్లల్ని కూడా పాడుచేస్తున్నారు.' అని కేకనీసరికి వాళ్ళిద్దరూ వచ్చి, 'దండాలండి గురూ!' అంటే, 'దండాలు గురూ యెమిట్రా వెళ్లవా! ననుస్తే మేసారూ, లేక పోతే హైపిందు మేసారూ, అనాలి వోరే! ప్రెయరు చేసేరా?' అని అడిగేడు. 'అన్ని అయ్యే మేసారూ,' అని గవిరేసంటే, 'లేదండీ గురూ! వచ్చిన కాణ్ణుంగి మీమీద పాటలూ ఆటలూనం అని నుబ్బడి డన్నాడు. 'గురూ - ఆ - లేదు - మేస్తారూ! ఆ డన్నీ అబద్ధాలనండీ వోరే సుబ్బా! మరేతే నూనోకై వెటి కల్లింతరవాలి,' అని గవిరేను నుబ్బడిని భయపట్టేడు. 'వోరే, బెబ్బలాడిలే యెవికలు విరగోడ తాను. మీరువెళ్ళి ఫీల్లవర్కు చూపండి. లక్ష్మీ! ఆడపిల్లలందరూ స్టూనులు క్లినుచేసి యె రళ్ళ కౌనులో వాళ్లు నిశ్చబ్దంగా కూచోండి,' అని మేస్తారు చెప్పగానే మగ పిల్లలందరూ బొరిగలు పట్టుకుని వెళ్ళారు, ఆడపిల్లలు గదులు తుడుస్తున్నారు. అప్పటికి నూర్యం మేస్తారు వచ్చి వెంకప్పదగ్గర వొక చుట్ట పుచ్చుకున్నాడు. ఇద్దరూ చుట్టలు ముట్టించి కౌల్చుకుంటూ కరాండాలో వోమాలని కూచున్నారు వెంకప్ప కేదో జ్ఞాపకం వచ్చి గవిరేనునీ మరి ముగ్గురు కుర్రాళ్ళనీ పిలిచి గోనెసంచులు పట్టుకొలి పచ్చగడ్డి తచ్చు వొక గోనెడు తనింట్లోనూ, మరోటి హెడ్డాస్టరు గారింట్లోనూ పడెయ్యమని చెప్పేడు అప్పుడు నూర్యం మేస్తారుకి వెంకప్పకే

యీ కింది సంభాషణ జరిగింది.
 నూర్యం: వెంకప్పా! నీ కండుకు రా హెడ్డాస్టరు గొడవా? వాడింట్లో బంట్లోతు త్రెనాతున్నాడు. వాడు న్నాలు పూవైనా యిక్కడి కోమాత్రెనా రాడు. స్కూలు గంటకూడా నువ్వో, యే పిల్లాడో కొడుతున్నాడు.
 వెంకప్ప: వోరే! నీకు తెలుసున్నదా. నేనీపూరినాణ్ణి. యేదో త్రెనింగైన వెంటనే యిక్కడే నవుకరీ అయింది. నేనందరిదగ్గర వొదిగివుండాలి లేక పోతే యేమూలకి విసిరేస్తారో అని భయం. ఆ జీతపు రాళ్ళకి తోడు భూమిమొదొచ్చిన గింజల్లో యెలాగో కౌలక్షేపం జరుగుతోంది. మరో ప్రమాదం యేమిటంటే యేటేకూ సంతానం పెరిగిపోతోందిరా.
 నూ: అంచేతే నిన్ను గంటలందరూ 'నూతులూ కప్పా, వెంకప్పా!' అంటారు. అయినా నీకెంరా. ఇల్లంది, భూముంది. స్వంతపూరూ. దసరా మామూళ్ళన్నీ నువ్వే కొట్టేస్తున్నావు. ఇంకా వాళ్ళూ వీళ్ళూ యిచ్చిన గింజా గట్టానీకే ముట్టుతున్నాది.
 వెం: వోరే అలా గంటే మాత్రం వొప్పను. నువ్వు, ఆనందం, హెడ్డాస్టరు యేంజేస్తున్నారూ? నువ్వు సంతకం పెట్టిసి తిన్నగా బజారువీధి కల్లి హవుక్కాయంకంటా ముక్కలెక్కలు రాసుకుంటావు. ఆనందం గా డొస్తాడు వొకగంట ఆటూ యిటూ తిరిగి వాడి క్లాసు నా కొప్పజేప్పేసి వాడి యిన్ను రెన్ను విజనెవమీద వాడు చపాయిం

చేస్తాడు. హెడ్డాస్టరు వచ్చి ధాం ధూమ్మంటూ అరిచి స్కూలంతా నా కొప్పజేప్పే సైకిలుమీద పట్టుంపోయి డాక్యుమెంటులు రాసుకుంటాడు మీరు ముగ్గురూ కనీసం సెలకో యాభైరూపాయిలు కళ్ళజూస్తారు అలాంటప్పుడు నా దసరా మామూళ్ళూ, గింజా వొకలేక్కా? యెవళ్ళొచ్చినా సప్తయిలు నాకే తగిలిస్తారు. పూళ్ళొవాళ్ళొందరూ 'పిల్లలకి వోపూటే స్కూలేమిటి ఆపూత్రెనా చిదువు చెప్పడం లేదు. ఆటలూ, పాటలూ, పాలంపాటుతప్ప మరేమీ లేదు యీ మేస్తరకి జీతాలివ్వడం వుత్తదండగ' అని నన్నే దుయ్యబట్టుకుంటారు.

నూ: చాలేరా! యేదో డివిజనాఫ్ లేబరు లేకపోతే మనవతు కలగరా.
 అప్పుడు ఆనందరాపూ, హెడ్డాస్టరు వారాయణస్వామి వచ్చారు. హెడ్డాస్టరు 'వెంకప్పా! ప్రెయరు అన్నీ అయ్యాయో? గడ్డికెవల్లివేనా పంపేనా? ఆ గోపాలం గాడిని పంపించి వార్లతోట్లోవి ఆరణ్యబృతి కాయ లింట్రికచ్చీమును ఒక ఆనందూ! రెండోషెల్లికి నువ్వుండాలినుమా. నూర్యం కూడా వుంటాడు. వెంకప్పా! సర్ ప్రైజ్ కానివోనే గప్పని సైకిలిచ్చి వెంకప్పని పంపించు' అని చెప్పేడు వెంకప్ప 'సరేలే. యేదో చూస్తాను. నువ్వొచ్చిటప్పుడు వొక గ్లాకోవెబ్బాలేరా' అన్నాడు 'బెబ్బురా' అని వారాయణస్వామి అంటే, 'యేదో చూడా' అని వెంకప్పన్నాడు. సరేనని హెడ్డాస్టరుని క్లాసుల్లోకి పోవారు వెళ్లి,

రవి గ్లిసరిన్ సోపు, అన్ని కాలములలో వాడదగినది. కఠిరమును మృదువుగను కౌంతిగను ఉంచును.
 సోర్ ఏజింట్లు. ది న్యూస్టార్ & కో.,
 తండియా ర్కేట, 10, చైద్యనాద మొదలి వీధి, మద్రాసు-21.

రవి వెజిటబుల్ హేరా యిల్ శిరోజములను పెంపొందించి, తుమేది నలువుగ నుంచి, కేశసాందర్యము నకు తోడ్పడును

Ravi VEGETABLE Hair Oil
 AN IDEAL HAIR TONIC
 Cooling, and refreshing
 RAVI TOILETS, MADRAS 21

★ వెంకప్ప మేష్టారు ★

నల్లబల్లలమీద హాజరురాయింది వైకిలుమీద పట్టుం వేళ్ళేను అతడు వల్లిన అరగంటకి ఆపందరాల్తో వేళ్ళేడు.

వెంకప్ప, సూర్యమా కూచుని బాతా కానీ చేస్తున్నారు. కొంతసేపయంతరవారి వొకాయన చుట్టకొట్టుకుంటూ దూరాన్ని రావడంచూసి వెంకప్ప 'వొస్తున్నాడా బాబూ. చేతిలో కొయితొలకట్టకూడా వుంది. ఇక పన్నెండుగంటలవరకూ తిండి తేనా వేళ్ళనివ్వడు' అన్నాడు. సూర్యం 'ఎవడా? ఏమిటిజేస్తాడు' అన్నాడు.

వెంకప్ప 'యెవ జేమిటి, భీమంధోర. ఆ కొయితం, యికొయితం అని జిడ్డులాగ పట్టుకుని రాయిస్తాడు' అన్నాడు. యేమైనా యిస్తాడా అని సూర్యమడిగితే 'వాడిబొంద యిస్తాడు. కాళిగిరిపోయేట్టు తిరిగితే యేదాదికో నాలుగుమణుగులు చింత పండిస్తాడు' అని వెంకప్ప చెప్పేడు. 'అయితే వాడిదిగిరి నీకెందు కొభయం' అని సూర్య మడిగేడు. వెంకప్ప వాడుమన 'పెసెడెంటుకి మదుపు పెట్టి యలకనులో నెగేట్టుచేసేడు. వాణేచెప్పినా బోర్లలో సాగుతుం

దన్నాడు. 'సకే వాడు సువ్రా యేదో యేడవండి. వేసు కొంతసేపీ మేకల్ని కాసి వల్లెను కేపు శనివారం కమరీయల్ టాక్సాఫీసరు వొస్తాడు. కేపు సాయం కాలానికి రామ్మూర్తిపెట్టినీ, రమణయ్యనీ, అప్పారావునీ వాళ్ళ యొకొట్టతో హాజరవ మని నోటి సిచ్చేడు అవన్నీ కేపు సాయం కాలంవరకూ కూచుని స్వర్తి రాయాలి' అని చెప్పి వేళ్ళేడు. భీమంధోర వొచ్చి వెంకప్ప చేతి యేహా కొయితాలు రాయింతుకుని పదికి వేళ్ళేడు.

మేహా అయిదునిమిషాలకి గవిరేసు పరు గతివొచ్చి 'గురూ! వైకిలుమీద యెపురో టోపీ యెట్టుకుని వొస్తున్నార'న్నాడు. సకేని వెంకప్ప తన తేబిల్లోవున్న నల్ల కోటు తొడుక్కుని పాగా పెట్టుకుని పిల్లల్ని 'వైలెస్సుని పెడకక వేసి వరండాలో నిలబడాడు. అప్పటికి జూనియరు యిన్ స్పెక్టరుగా రొచ్చేరు ఆయన్నాహానించి కూహా బెట్టి గంభీరంగా 'విజిటింగు బుక్కు తేనాలా సార్? క్లాసులేవైనా చూస్తారా' అని వెంకప్పడిగేడు.

జూనియరు: యేమీ వొద్దయ్యా హాజరు చాలా తక్కువ వుండేమిటి? ఫస్టు పిల్లు యెంతమంది?

వెంకప్ప: నూటా యాభై పెద్దకాసుల వాళ్ళు ఫీల్లువర్కుకి వెళ్ళేరు

జూ: మీ హెడ్మాస్టరు, మిగిలిన యిద్దరు టీచర్లు యెరి?

వెం: డి ఈ ఓ. గారి దగ్గిర్నుంచి యేహా వొచ్చింది, వెంటనే రమ్మని సీని యరుగారు కబురుచేస్తే హెడ్మాస్టరుగారు పట్టుంవేళ్ళేరు. సూర్యారావుగారు యింకో వరకూ అయిదొక్కాసు లెక్కలు టీచింగు చేసి ఫీల్లువర్కు సూపరీజనుకి వేళ్ళేరు ఆపందరావుగారింట్లో యేహా తొందర పనుంది యిప్పుడే వేళ్ళేరు

జూ: సరే. ట్రైమెంత్రింది?

వెం: పదిన్నర. లాంగుబెల్లు ట్రైమయింది.

జూ: నేను వైకిలుమీద లచ్చి రూజు పాలం వెళ్ళాలి. యెండు తీవ్రం గావుంది.

వెం: శేలవైతే మీల్లు యెరంజి చేయిస్తాను తమరు యిక్క జ్యేంచి మధ్యాహ్నం మూడుగంటలకి కాఫీ తీసుకుని వళితే మంచిది.

జూ: మీ కెండుకండీ శ్రేమా.

వెం: శ్రమేమిటి? తమవంటివారి కి మాత్రం సగుపాయం చెయ్యకపోతే మే మెండుకండీ యిక్కడా?

వొక పిల్లవాడిచేతి నాలుగు నీళ్ళే కొబ్బరి కొయలు వెంటనే తేప్పించియిస్తే జూని యరుగారు రెండుకొయల నీళ్ళు తాగి మిగిలిన రెండూ సంచీలో వేసేరు మరి అర గంటకి భోజనంకూడా తేప్పించి తే ఫోంచేసి, విశ్రమించి, మూడుగంటలకి కాఫీ టీఫీనూ అయిం తరవారి విజిటు బుక్కులో స్కూలువర్కు సక్రమంగా జరుగుతున్నటు వ్రాసి జూనియరుగారు వచ్చేరు సాయంకాలం వాలుగున్నరకి స్కూలు మూసి వెంకప్ప యింటి కేళ్ళేడు

మర్నాడు స్కూల్లో హెడ్మాస్టరు వెంకప్పతో 'వొక వొచ్చిపెల్ల వేళ్ళేనీ వలూ, మరుచటిపెల్ల స్కూలు యాన్యువ లినస్పెక్టరు సీనియరుగారు చెప్పేరు పిల్లల్ని యెలాగ తయారుచేస్తావో సిడే పూచీ' అని వెంకప్ప 'సకే నిన్న జూనియరోస్తే ఆయన్ని పంపించి సరికి వా తలవ్రాణం తోక్కొచ్చింది.' అన్నాడు. హెడ్మాస్టరు 'విజిటు బుక్కులో బాగా రానేజే ఏంజేవుం?' అంటే 'నాలుగు కొబ్బరికొయ లభివేకం, అన్న భోగం, కాఫీ, టీఫీనూ కేంకర్యంతో పంపించేను. కాని యెంతకాలం యిలా నడుస్తుంది? అని వెంకప్పన్నాడు. 'సడిచి సంతి కాలంరా నేం జేప్పనట్టూ చేద్దూ.

జలుబు?

బాధ, తలనొప్పి, జలుబు, మరియు జ్వరంనుండి తక్షణం నివారణపొందుటకు

గ్రద్దల జంట

—ఫోటో: కె. నాగలింగేశ్వరరావు

హెడ్డాస్తరు. యేమిటా మహా మాటాడు తున్నావు? గాదికింద పందికొక్కలాగ తింటున్నావు. నిజానికి మేం ముగ్గురం నూర్కొట్టో వొగంటువుంటే నువ్వు మాకు రోజుల్లో చేసినంత పని చేసుకుపోతాం బాగుమా రొక్కించిందంటే నాదా తప్పు? నీ కంఠ కష్టమైతే శలవు పెట్టారా రిక మండు చేస్తాను.

వెం: ఇదా నువ్వుచేసే పువకారం?

హే. నువ్వే నేనే సరా ఎన్ని మాట్లు నీకు ట్రాన్సుఫరు కాకుండా చేసేనో నీకేం తెలుసు. నీవియరకి నీమీద మంచి వొపీని యనులేదు. అప్పటికి నేను సర్దిచెబుతూ వుంటే నిన్నింకా యిక్కడుంచేరు.

వెం: మహాపువకారం చేస్తున్నావు. శలవు పెడతాను. నూర్కొట్టో తల వదుస్తుందో నువ్వేమాస్తావు.

హే: పెట్టవోయ్. కోడి కుంపటి

దాచేస్తే వూళ్లో తెల్లవారడన్న ముసలమ్మ లాగ చెబుతున్నావు కబుర్లు. శలవర్తి పెట్టా.

వెం: పెడతానా, పెట్టిమాస్తానా నాకు వొంట్లో బాగులేదు.

అని విసురుగా వెంకప్పవల్లి వూళ్లో యలయ్యం డాక్టరు దగ్గర మాడుశెల్లు మెడికలు లీవుకి సరిశీకేటుతో సహా ఆర్డీపెట్టేడు, పదిహేను రోజులైంది శలవార్లు రాతేగ.

బోర్లాఫీసు కెళ్లి కనుక్కుంటే కప్పుర ఫస్ట్ డోసు పదిరోజులు కాజువల్లి పువ్వు పెట్టే డన్నారు. అప్పుడు వెళ్ళే సర్వీసు బుక్కు రావాలన్నారు. మరి పదిరోజులు తరవాత వెళ్లి అడిగితే బోర్లాఫీసాడిట్లు జరుగుతున్న దనినీ, మరి యిరవైకోజులవరకూ వివసీ చేయ్యడానికి తీరుబాటులేదనినీ చెప్పారు.

ఆలాగే వెళ్తేడు. క్రొయ్కు వొమా లని సర్వీసు రిజిస్టర్ కట్టవొకటి తలకింద పెట్టు

కుని నిద్రపోతున్నాడు. అతడు లేచినతరవాత 'మీ దరిసేనానికే వొచ్చేసని' అతి వినయంగా చెప్పేడు వెంకప్ప. క్రొయ్కు అతి కోపంగా 'వుద్దరించేవు చాలా సంతోసిం చేం. చూస్తాం వెళ్లు. నీ పైలు డి. బి. యీ, ఓ. గారి దగ్గరుంది. అక్కణ్ణించి రానీ. ఆర్డరు పంపుతాం. అయినా పిడి కుమ్ములాగున్నావు నీకా మెడికల్ వూ? వెళ్ళూ' అని కసిరి వెళ్ళగొట్టేడు. దేముడా అని తిరిగివచ్చి మర్నాడు ఫీమంధోరతో జరిగిన సంగతంతా చెప్పుకున్నాడు. శలవు పెట్టి సుమారు రెండు మాసాలైంది. ఆర్డరు రాంది జీతాలు ముట్టవు. నానా యిబ్బంది పడుతున్నాడు. హెడ్డాస్తరు రెన్నిన్నార్లు రాసివా ఫీకల్లెదు. ప్రెసిడెంటుగారు వూళ్లో తేరని తెలిసి, పదిరోజు లైదేతరవాత ఫీమంధోరా, వెంకప్ప, ప్రెసిడెంటు గారి దర్శనం చేసారు. సంగతంతా విని ఆ మర్నాడు పన్నెండు గంటలకి ఆఫీసుకి రమ్మన్నారు. ఆలాగే మర్నాడు డిఫే దారుని మంచిచేసుకుని ప్రెసిడెంటుగారి

ఊరి మడుగు

—ఫాటో : లంక సూర్యనారాయణ

యెగులపడగు. కన్నరను కౌగ్గుని పిలిపించితే వో కొత్తాయన వచ్చేడు 'యేమయ్యా! వెంకప్ప అనే టీచరు చింత బూరు యెలిమెంటరీ స్కూలునించి రెండు నెలలకిందట శలవు పెట్టేడట ఆ ఫైలూ, సర్వీసు రిజిస్టరూ తెండి' అని ప్రెసిడెంటు గారు పంపించేరు మరి పావు గంటకి అవన్నీ పట్టుకుని కౌగ్గు హాజరయేడు. వైలుమాస్తే ఆఫీసు ఫరెట్రావలని వొక డ్రాఫ్టుంది. అందులో వెంకప్ప శలవుమాట లేదు సరికదా మగో టీచర్ని అతిని స్టానే పెర్మనెంటుగా వేసేరు ఆ ఆర్డర్ రవగు డ్రాఫ్టు చేసేరని అడిగితే డి బి యా వో గారని కౌగ్గు చెప్పేడు. సర్వీసు రిజిస్టరు మాస్తే ఆఖరు యెంట్రీ 'యెప్లయిగు ఫర్మిక్టీవు సీన్సు డిస్మిజ్చిని' వుంది. 'ఇచేమి టయ్యూ యి రిమార్కు? మనిషి బతికుంటే డిస్మిజ్చంటావేమిటి? అని ప్రెసిం డెంటుగారన్నారు 'చిత్తం. యీ సీటు

నెను వారం రోజులై చూస్తున్నానండి ఆ యెంట్రీ నా ప్రిడిసివరు గారు రాసేరండి. నేనడిగితే 'జబ్బుతో వున్నాడు కదయ్యా' 'డిస్మిజ్చంటే రోగం. అంచేతలాగ రాసే వన్నాడు' అని కౌగ్గు జవాబిచ్చేడు 'యేసినినట్టేవుంది నీ చగువూ, వాడి చదువూ డిస్మిజ్చంటే చచ్చేవన్నమాట. నువ్వన్నది Disease, అంటే జబ్బు, యిది Decease అంటే చావు. మీరు యి రిమార్కు రాస్తే డి. బి యా వో గారేం జేస్తారూ? ఆయెంట్రీ కొట్టేసి, మాడునెల్లు మెసికల్స్ వు గ్రాంటు చేసి ఆర్డరుమీద డి బి యి. వో గారి సంతకం పెట్టించి, వెంటనే డిస్మిచ్చి చేయించండి' అని కౌగ్గుని ప్రెసిడెంటు గారు పంపించేరు. వారివద్ద శలవు తీసుకుని వెంకప్ప యింటికొచ్చేడు. శలవార్లు వచ్చి సరికి శలవంతమై పోవొచ్చింది వాడా సురుచేత బిల్లు చేయించి, అవి భీమంధోర చేతికిచ్చి ప్యాసు చేయించమనీ, శలవఖర్చి మళ్లీ ఆ పూరి

లోనే వేయించమనీ వెంకప్ప చెప్పకున్నాడు అతడిలాగే చేసి, చెక్కు తెచ్చి వెంకప్పకిచ్చి, మళ్లీ ఆ పూళ్లోనే వేసినట్లు ఆర్డరు ఆఫీసుకాపి సంతకమైందనీ, కైఫు చేయించి పంపుతారనీ చెప్పేడు. శలవపోయింది ఆర్డర్ సంతకే రావు. వెంకప్ప నాలుగైగుసార్లు బోర్డాఫీసుకి వెళ్లేడు. కౌగ్గుని అడిగితే 'యిదుగో పంపుతామని చెప్పేవాడు ఈ కౌగ్గు మరొకడు చాలా యెస్పీరియన్సు గల వాడు. వెంకప్ప మరో నాడు సూపరెంటు గార్ని అడిగితే ఆయన వొక్క కసురుకనిరి, 'నీకు స్కూలూ, పనీ లేమా? యెప్పుడూ బోర్డాఫీసులోనే జీవులాడుతున్నావు' అన్నాడు 'చిత్తం నేనీప్పుడు త్రిశంకు స్వర్గంలో వున్నానండి నా శలవైపోయింది. యెక్కడ జాయివయేదీ తెలిక ఆర్డర్ కోసం యిగాగ తిరుగుతున్నానండి' అని వెంకప్ప చెప్పేడు. 'వళ్ళూ ఆర్డర్లు పుడిలే రాకేం జేస్తాయ్. ఈసారి కానీ నువ్వు మళ్ళీ

★ వెంకప్ప మేష్టారు ★

యిక్కడ కనుపించేవంటే నీకు సస్పెన్షను తప్పదు. వెళ్లు అని నూపరెంటు చెప్పేడు. వెంకప్పయింటికొచ్చి హెడాల్వరుతో జరిగిన సంగతంతా చెప్పి 'నారాయణస్వామి! నీకూ నూపరెంటుకీ స్నేహంకదరా. నువ్వతనితో చెప్పరా బాబూ' అని బలిమూలకున్నాడు. హెడాల్వరు 'హా! నూపరెంటుంటేనేస్తాడు, ప్రెసిడెంట్ ఉంటేనేస్తాడా? ఇప్పుడు దానిట్లోవున్న క్లౌర్డు పాతపిల్లి. వాడినోకంట జాస్తివా నీ ఆర్డరు నీచేతికొస్తుంది. రేపు వుదయం నువ్వెళ్లి అతగాడిని యింటిదగ్గర చూడు. ఆ లొక్కం నీతో చెప్పాలి' అని సలహా యిచ్చేడు. మర్నాడు

వోసంచీలో కూరగాయలూ, జోసీసాలూ మంచి నెయ్యి పట్టుకుని ఆ సుమాస్తా యిల్లు వెతుక్కుంటూ వుదయం యెనిమిదిగంటలకి వెంకప్ప అక్కడ హాజరయ్యాడు. కొంతసేపటికి ఆయన బజారునుంచి వోసంచీలో సామాను పట్టుకుని వచ్చేడు. వెంకప్పవేపు చురచురామాసి, యింట్లో ఆ సంచీ పడిసి, బయటకొచ్చి 'యేమిటయ్యా! యింటిదగ్గర కూడా దాపరించేవు కని చుక్కలాగా? నాకు మరేపని లేదనుకున్నావా? వెళ్లు' అని గట్టిగా అరిచేడు. వెంకప్ప 'అలా కలవియ్యకండి ప్రెసిడెంటుగారు నా ఆర్డరు ఆఫీసు కాపీమీద యిరవైరోజులకిందటే సంతకం

చేసేరట' అంటూవుంటే మరి మాటాడనియ్యకుండా అందుకుని, 'ప్రెసిడెంటు సొమ్మంబోయింది. యిప్పుడు మొచ్చినట్టు ఆర్డరు చేస్తాడు. నీ కాన్ఫిడెన్సు చూసే సీనియర్ డిప్యూటీని కన్నట్లు చేసేదా? అని డిప్యూటీకి పంపాలని నూపరెంటు చెప్పేడు. నీ కాన్ఫిడెన్సు నూపరెంటు తేబిలుమీ దున్నాయి. అని వెళ్ళాల్సి, తిరిగి రావాలి. ఆప్పుడు వనరమైతే రివైజు ఆర్డరు వుట్టాలి. ప్రైవయి, ఫెయిరు కాపిలు సంతకాలే సేవే కాని డిస్పాచికి వెళ్ళవు. అక్కడెన్నాళ్లం మతారో నీ అదృష్టం' అని క్లౌర్డున్నాడు. వెంకప్ప తన సంచీలోంచి కూరగాయలూ, నేతి సీసా తీసి ఆయన యెడట వెట్టి, వోకవరు చేతిలో పెట్టేడు. ఆ కవరు లోపలి కంటెంటు చూసుకుని నెయ్యివాసన చూసి, అతిసంపతికిక్కుగా 'అది కాదండీ నేననేదీ. ద్యూకోర్సులో మీ క్లౌర్డు వొస్తాయికదా, మీ రిన్ని సార్లు తిరగడం యెందుకంటా. కనీసం పది సార్లైనా వొచ్చేరా, (ట్రీప్సుకి రెండు రూపాయిలైనా అవుతాయా, ఏం సద్ది నియోగం అయినట్టా? మనం పిల్లవాళ్లం. యిలాగ డబ్బు దండుగజేస్తే యెలాగ? సరే. మీ కలవు యే లేదీతో అయిపోయింది? అని క్లౌర్డుడిగేడు. పదిరూపాయలైనా లెందంటే 'సరే నే నన్నీ చూసుకుంటాను. మీ బసక్కడా ఆర్డరు ప్రైవు చేయించి తెచ్చి మీచేతికి సాయంకాలం ఆరుగంటల కచ్చేస్తాను' అని క్లౌర్డు చెప్పేడు. వెంకప్ప 'మీ కెండుకా శ్రమా ఎన్ని గంటలకి రమ్మని కలవైతే ఆన్ని గంటలకి ఆఫీసుకొస్తాను' అన్నాడు. 'ఆ పనిమాత్రం వొద్దు. శ్రేకటరీ, నూపరెంటూ మంచివాళ్లు కారు. వే తెచ్చియిస్తాను' అని క్లౌర్డు చెప్పేడు. కలవైపోయిన దగ్గర్నించీ కాళీగావున్న రోజుల మాట వెంకప్పడిగేడు. అన్నీ చూసుకుంటానని క్లౌర్డు చెప్పి, వెంకప్ప యెడ్రుకు నోటుచేసుకున్నాడు.

ఆ సాయంకాలం వెంకప్ప బసకే ఆర్డరు తెచ్చి క్లౌర్డుగా రిచ్చేడు. అందులో ఆర్డరు టుటేకఫెర్టు ఫ్రండి జేటాఫెక వైవరీ ఆఫ్ లిఫు అని కూడా చేయించేరు. మున్నెడవి హెడాల్వరుచేతి కిస్తే అతడు 'చూసేవా! యెంత నానబామెనా నాగ న్యరం ట్రాడితే కట్టడిపోతుందిరా' అన్నాడు. ఎంత పీకలమీద కొచ్చినా తన సర్వీసులో మళ్ళీ వెంకప్ప కలవు పెట్టలేడు.

MM/67

గొల్ల భామ పాలు
గడ్డ కట్టించిన తీవి పాలు
ఆ రోగ్యవంతమైన పాలు నిచ్చునది.

ఈ పాలునుగురించిన వివరముగల కరపత్రము, ఇంక్విరీ, అరవము, తెలుగు లేక మళయాళములో కోరినవారికి పంపగలము.
నెజిల్సా, పి. ఓ. బాక్సు. 180, మదరాసు-1.

MM/6/2b.